

Skatteministeriet

7. oktober 2016
J.nr. 16-1378547

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 634 af 13. september 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Vil ministeren overveje – indtil en endelig løsning i SKAT er på plads – at overlade til forsyningsselskaberne selv at inddrive restancer, som er overdraget eller skal overdrages til SKAT? I forlængelse heraf bedes det oplyst, hvad der efter ministerens mening taler for og imod en sådan midlertidig løsning

Svar

Jeg har stor forståelse for, at de kommunalt ejede forsyningsselskaber gerne selv vil forsøge at inddrive deres restancer, den nuværende inddrivelsessituation taget i betragtning.

Når Skatteministeriet ikke bare åbner for en sådan løsning, skyldes det, at en overdragelse af inddrivelsesopgaven på nuværende tidspunkt vil være særdeles kompleks. Som allerede oplyst i regeringens handleplan ”SKAT ud af krisen” fra september 2015 er der store problemer med datakvaliteten af fordringerne i EFI og DMI. Dette indebærer, at der er usikkerhed om gyldigheden (retskraften) af en stor gruppe af fordringer, som ikke må inddrives, før deres gyldighed er valideret. Det skal sikres, at alle fordringer står registreret med korrekte data, er retskraftige og kan inddrives på lovligt grundlag. En eventuel overdragelse af inddrivelsesopgaven forudsætter, at dette er på plads.

Herudover har de kommunale forsyningsselskaber i dag ikke de nødvendige systemer og værktøjer til at løse opgaven. F.eks. er to af de mest effektive inddrivelsesredskaber – modregning og lønindeholdelse – baseret på en omfattende it-understøttelse med integrationer mellem flere af SKATs systemer, og de kan derfor ikke gennemføres manuelt. Lønindeholdelse gennemføres således via SKATs forskudssystem ved at forhøje trækprocenten, som arbejdsgiverne indeholder skat af indkomsten med. Mange skyldnere har lav indkomst, der medfører, at de lovgivningsmæssigt er beskyttet mod at få inddrevet deres restancer til det offentlige. Dette lavindkomstværn vil skulle respekteres og kunne håndteres af forsyningsselskaberne ved en opgaveovertagelse, ligesom hensynet til ensartet behandling og retssikkerhed for den enkelte skyldner skal opretholdes. Sidstnævnte hensyn var et væsentligt argument for i 2005 at samle inddrivelsesopgaven hos én statslig myndighed for at sikre, at de mange borgere og virksomheder med flere forskellige gældsposter til det offentlige ikke blev udsat for samtidig og ukoordineret inddrivelse fra flere offentlige inddrivelsesmyndigheder.

Den gældende lovgivning forudsætter, at inddrivelsesopgaven varetages af staten. En uddelegering af inddrivelsesopgaven til de kommunalt ejede forsyningsselskaber vil derfor under alle omstændigheder forudsætte en lovændring.

Jeg kan endelig oplyse, at Skatteministeriet allerede er i dialog med forsyningsselskaberne om udfordringerne og andre løsningsmuligheder vedr. inddrivelse af deres restancer. I denne dialog vil også indgå en drøftelse af forsyningsselskabernes egne muligheder for at intensivere opkrævningsarbejdet i en periode med nedsat inddrivelse, f.eks. ved indgåelse af frivillige afdragsaftaler med kunderne eller iværksættelse af forebyggende tiltag, der hindrer, at restancerne overhovedet opstår.